

İSLÂMİYET VE SİYASET

Herkes birinci derecede Allah-a karşı sorumludur. Kimse kendisinden dolayı, bir başkasına karşı sorumlu değildir. Huzuru ilahide çekilecek sorgulamada Allah, Âdil adaletiyle o kulu sorgulamaya tabi tutar. Başkasına karşı hiçbir insanın –kul hakkı, şahitlik ve onunla alakalı bir şeyi olmadıkça- sorumlu değildir ve sorumluluğu da gerekmez.

İslâmiyet bütün ellerin ve dillerin kirinden; güneşin parlak, yüce ve ulaşılamayacak kadar mukaddes olması gibi beridir, uzaktır ve temizdir.

Evet, fertlerin yaptıkları, uzattıkları kirli eller ve diller, kirliliği nisbetinde İslâmiyeti kirlendirmez, ancak kirli gösterir. Bu kirlilik İslâmiyetin kendisinden olmayıp, bakış ve kısır değerlendirmelerden, gözün bozukluğundan, bakılan dürbün, gözlük gibi aletlerin tozlu ve bozukluğundandır.

Siyaset İslâmiyeti yaralamıştır, en azından öyle görünmektedir. Ancak onun yarası bizzat yıpranması değil, onun savunucu ve mensuplarının zor duruma düşür edilmelerinden dolayıdır.

Dış da, gayri müslimlerin veya ateistlerin İslâmiyeti kirletmeye çalışmaları, güneşe karşı havlayan kelbin durumuna benzer. Nasıl onun havlaması güneşe bir noksanlık getirmese, müslümanların kendi alemlerindeki eksiklik de hiçbir zaman için İslâmı lekedar etmez. Kusur insanlardadır, İslâmiyette değildir.

Nitekim bir insana karşı Allah razı olsun veya İslâmi meseleleri, ilahi mesajları, İslâm Literatüründe geçen her hangi bir ifadeyi dile getirme halinde insanımızda bir yüz kızarıklığından bir sessizliğe veya gündemi ve sohbeti başka kanala kanalize etmeye çalışma veya gerek eziklikten kurtulmak, gerek suçsuz ve masumluğunu ifade etmek, gerek ben de en az senin kadar biliyorum, temizim ve müslümanım demek gibi mefhumları hatırlatan;

-Benim kalbimde temizdir. Sen benim kalbime bak. Bir iyilik yapan, iyi niyetli olan bir çok namaz kılandan daha üstündür, gibi zoraki müdafaalara girmek, karşıdaki tarafından sorgulanma korkusu ve suçlu, eksiklik pozisyonundan kurtulmaya çalışmanın, hiçbir anlamı yoktur.

Bu kişiyi sorguya çekecek başka bir kişi olmadığı gibi, ne onun böyle bir şeyi beklemesine, nede bu kişinin böyle bir beklenti tevehhüm etmesine hiç mi hiç gerek yoktur.

Herkes müsterih olsun. Müsterih olmayan, ızdırabını duyan kendi kendine muhasebesini yapsın, hesabını başkasına değil, Allah-a versin ve ona vereceğini bilsin.

Her şeyde bir ölçü olup, o ölçüye göre biçildiği gibi, hayatta, düşüncede, yaşayış da bir şablon, bir ölçü elbette gerekeceğine göre; o ölçü ben, sen, o, falan, filan değil, insanların takdiri veya tekdiri değil, Allah-ın uygun görüp, memnun olup, olmamasıdır.

İslamiyet ve Siyaset

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.

Pazar, 26 Eylül 2010 06:57 -

Madem o doğrudur,doğru olanın ta kendisidir. eğer insanlara göre değerlendirilip,ölçülmeye çalışılırsa milyonlarca farklı ölçüler ortaya çıkar. Bir doğru yerine,milyarlarca doğrular türetilmeye,üretilmeye çalışılır.

Düşünülmesi gereken bir husus vardır. İslâmiyetin neresindeyiz? İslâmiyet bizim neremize? Ne kadar? Ne şekilde ise,bizde İslâmiyetin orasında,o kadar ve o şekildeyiz.

İslâmiyet mi bizden uzak,biz mi ondan uzağız?

Bizim kendisinden uzak olduğumuz İslamiyet,uzak kalmakla meseleyi çözümlemiş,iyiliğimizden,iyi niyetimizden dem vurmamız yeterli samimiyet ve ciddiyette olmamıştır. Namaz kılan bir insanın namazda karnını tutamayıp yellenmesi neticesinde;siz benim kalbime bakın,iyi niyetime bakın deyip namazı devam ettirmesi ne kadar samimi ve ciddi olursa;İslâmiyeti yaşamayıp uzak kalmayı,kalbin temizliği,düşüncenin iyiliğiyle dem vurması da böyledir.

Her alandaki proje fiiliyata geçmedikçe,bir anlam ifade etmez. İslâmiyet ilâhi bir projedir. Yaşamak,fiiliyata geçirmek için gönderilmiştir. İnsanlar iradelerini o yönde kullandıkça,irade iyi ve temizdir. Aksi ise boş ve laf-dan ibarettir.

Kaçış neden? Kaçıyor muyuz? Kaçırılıyor muyuz?

Allah ve onun dini olan İslâmiyet alet yapılmayacak,insanların kendilerine uygulamıyacakları kadar yüce,mukaddes ve âlidir. Adeta bir okyanusu bir damlada göstermeğe çalışmak kadar abes,çirkin ve boştur.

İslâmiyeti kendisine basamak ve kullanmaya çalışmak,riyakârlık yapmak demektir ki;buda uzun ömürlü olmaz,bir yerden patlak verip,sırıtır.

İslâmiyet,bayağı ve aşağı bir insanın kendisinde kullanabileceği ve oynayabileceği kadar basit bir din değildir. Bu basite inmek,basitçe değerlendirmek veya olabilirlerle itham etmekten öte geçemez. Muğlak ifadelerle gerçekler,müşahhaslaştırılmaz.

İfade doğru,ölçü yanlış. Yanlışlar ölçü ve baz alınarak,doğrular yanlış gösterilip perdelenemezler. Yanlışlar miyar olmadığı gibi,imkan ve ihtimallerle hakikatlere sağlıklı ulaşamaz,doğru hüküm ifade etmezler.

Adam namaz kılıyor,müslüman,hacca gitmiş,şöyle şöyle yapıyor! Neden bu adam ölçü alınıp,yanlışlarımıza ölçü yapıлып,doğruları yapmamıza engel gösterilmeye çalışılıyor?

Kur'an-da;Peygamberimizde bizim için güzel örnekler olduğunu söylerken,o zat bunları yapmıyor muydu? Ve de emretmiyor muydu? Ve de gerekmez mi? Ve de bir çok mükemmel zat-lar aynı yolda değil mi? Neden illa,ısrarla o yanlış üzerine parmak basarak doğru insanlar töhmet altında bırakılıyor? Doğrunun üstü örtülüyor? Ya tam bir cehalet,ya hıyanet,ya da cinayet...

İslamiyet ve Siyaset

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.

Pazar, 26 Eylül 2010 06:57 -

Adamın biri lokantanın önünde durup yemek kokularını koklamakta iken bunu gören lokantacı yemek parasını isteyince,adam cebinden bozuk paraları şıklatır ve cebine koyar. Lokantacı,versene,deyince adam da;Ben yemek yemedim,kokusunu aldım. Sen de paranın kendisini değil,şıkirtısını almış oldun.

Ona,bedel ödemesi için onu yemesi gerekirdi. Bizlerde İslâmiyeti yemiyor,kokluyoruz. Onun için de pek bir bedel ödemiyoruz. Ödeme ihtiyacını da duymuyoruz.

Siyaset İslâmiyete basamak olmalı,onun yerine geçmemeli,gölge olmamalıdır.

Bu zamanda da en uygunu,gölge etme,başka ihsan istemez.

İslâmiyet Allah-ın dinidir. Onu kendisi indirdiği gibi,koruyacak olanda yine kendisidir. Ancak burada insana düşen;yaratılışının da bir gayesi olan,ona hizmet ve o hizmette bir hisse sahibi olmasıdır.

Bediüzzaman-ın dediği gibi; Siyaset şeytanı melek,meleği de şeytan gösterir. Taraftarlık cihetiyle,taraftarının elinde batılda olsa ona taraftar olur,müdafaa eder. Muhalifinin elinde Hak-da olsa,muhalefet cihetiyle ona muhalefet eder,aleyhinde olur. Hem muhalifinin,hem de onun elindeki hakkın aleyhinde olup,kabul etmez.

Hak odur ki;Hakkı kimin elinde görürse almak ve o hakka taraftar olmaktır.

Bu gün memleketimizde ve de dünyada görünen odur ki;muhalifine her konuda muhalefet etmek. Buda gadabı ilahiyi celbe sebep olduğu gibi,iki milyar müslümanı rencide etmekte,geçmişini inkar edip,geleceği karartmaya sebep olmaktadır.

Siyaset;birilerinin menfaatına basmaktır. İslâmiyet ise,menfaatlar ve siyasetler üstü bir hakikattir. Hiçbir hakikat ona feda edilmez ve alet yapılmaz.

Siyaset;birilerini memnun etmek için,bazılarını da üzmezdür. İslâmiyet tüm insanlığı kucaklamaktadır. annenin tüm evlatlarını birbirinden tefrik etmeksizin şefkat sinesine basması gibidir.

Şu zamandaki siyaset,ifrattır. İslâmiyet ise,vasattır. Vasatı muhafaza etmek,İslâmiyeti korumaktır.

Özellikle,Bediüzzaman-ında belirttiği gibi:” Asker neferâtı,siyasete karışmaz;yeniçeriler şahittir.”[1] Eğer karıştırılırsa,karışır. İstibdat ve ihtilaller baş gösterir. Bu durumda konuşulması gerekenler,konuşulmaz olur. Bu durum da Türkiye dili olup,konuşmayanların memleketi olur. Dilsiz toplum! Dilsiz ve belirsiz devlet!

Laiklik alet edilip,bununla ya İslâmiyete bir kulp takıp onunla tanıtılmaya çalışılır veya onu İslâmiyete kulp yaparak onunla yürütmeyi sürdürmek amaçlanmış olur.

Bu hasta asır olan 20. asır,asırların özeti olup,demokrasinin başındaki Demoklesin kılıncı gibi

İslamiyet ve Siyaset

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.

Pazar, 26 Eylül 2010 06:57 -

---

durmakta,adeta –keserim ha- demeye çalışılmaktadır. Bu da milleti ve devleti parçalamaya çalışanların ekmeğine yağ sürmektedir.

Nitekim,baba evladına tavsiyesinde der;Bir köyde bulunan altı güçlü-kuvvetli,zengin kardeşi kasd ederek:

Evladım sen de onlar gibi olmaya çalış. Eğer onlar gibi olamazsan,onları kendin gibi yapmaya çalış.

Bizim durumumuzda buna benzemektedir. Bizim gibi olamayanlar veya bizim kendilerinden ileri olacağımızı düşünenler,bizleri kendilerinden daha aşağı duruma düşürmeye çalışmaktadırlar.

İslâma darbe vurmak,rahat eleştirebilmek,kaypak bir zemine oturup ve de İslâmiyeti oraya da oturtturarak,İslâmiyet için söylenilecek her şeyi söyleyebilmek... Bir yandan İslâmiyeti devre dışı bırakabilmek için meydanı iflas etmiş değişik ideolojilerin,etrafı toz-duman haline getirebilmek için meydanı açmak,başkasına hayat hakkı tanımamak.. Bir yandan da aynı ifade ile inanç ehlini iç-den vurmak demek olan inanç,fıkıh,içtihat ve çoğu halledilmiş meseleleri tekrar problem yapmak..

Sonuç da ikisini birleştirip,son darbeyi vurmak ve tasfiye yönüne girmek. Laiklik,Atatürkçülükle kalkanın arkasına sığınırken aynı ifadelerle muğlak,yuvarlak laflarla –kahrolsun Şeriat-derken,bir gaf yapıp,toplumu da o büyük gafının içerisine çekmek.

Cımbızla çekilen laflara demogojiyi de ekleyerek ortaya bir acûbe çıkarmaktır.

İşte bu gün siyasetle yapılan,yapılmak istenen,yapılmaya devam edilen oyun budur.

Siyasal din lafları da edilirken iş hukukun siyasallaştırılmasına,toplumun ve bazı kesimlerin siyasallaştırılmasına,siyasi bir entrika olarak yitilmektedir.

MEHMET ÖZÇELİK

[1] Tarihçe-i Hayat.65.